

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot Bedrijfsregeling 7 (Schaderegeling Schuldloze Derde)

Partijen

Partij A

WAM-verzekeraar van een personenauto

en

Partij B

WAM-verzekeraar van een bestelbus

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

In 2010 vond op de A59 een ongeval plaats. Een personenauto, verzekerd bij A, raakte van de weg, sloeg over de kop en is in de sloot naast de berm beland. Zowel de bestuurder als de twee inzittenden liepen daarbij (ernstig) letsel op.

Direct na het ongeval is de politie ter plaatse geweest en heeft onderzoek gedaan naar de oorzaak van het ongeval. De conclusie was dat het een eenzijdig ongeval betrof. Alleen de bestuurder van de personenauto werd verdacht van het overtreden van artikel 5 en 6 Wegenverkeerswet.

Partij A heeft als eerst aangesproken verzekeraar conform artikel 3 van de Bedrijfsregeling de schade afgehandeld en een bedrag van € 294.245,91 uitgekeerd. Zij spreekt partij B aan om te participeren in de schade. Volgens partij A was de verzekerde van partij B betrokken bij het ongeval door van rijstrook te wisselen waardoor het ongeval ontstond.

Partij B heeft de vordering van partij A afgewezen omdat in de eerste plaats de toedracht van het ongeval niet duidelijk zou zijn. Zou dit wel het geval zijn, dan zou de lezing van partij A nog niet leiden tot aansprakelijkheid van de verzekerde van partij B. Om die reden wil zij niet participeren in de schade.

Het geschil

Partij A en partij B verschillen van mening over de vraag of de verzekerde van partij B moet worden beschouwd als 'betrokkene' in de zin van artikel 2 van de Bedrijfsregeling. Partij A stelt dat de auto van haar verzekerde van de weg is geraakt als gevolg van een verkeerde manoeuvre van de verzekerde van partij B. Om die reden is partij B verzocht te participeren in de schade.

Vijf getuigen hebben een verklaring afgelegd. Uit de verklaringen blijkt dat de personenauto zeer veel sneller reed dan toegestaan en kort voor het ongeval met hoge snelheid een andere verkeersdeelnemer rechts passeerde. Drie getuigen maken melding van het passeren van een vrachtauto door een andere auto, dan wel het inzetten van een rijbaanverandering voorafgaand aan het passeren, waardoor de personenauto niet over de linkerrijbaan zou kunnen passeren. Een van deze getuigen noemt expliciet dat een bestelbus met aanhangwagen zich van de rechter naar de linker rijstrook bewoog voorafgaand aan het ongeluk. Ofwel doordat de bestuurder van de personenauto moest remmen, ofwel doordat hij met te hoge snelheid rechts wilde passeren via de vluchtstrook, is deze uiteindelijk, mede door aquaplaning, in een slip geraakt en heeft het ongeval kunnen gebeuren.

Partij A beroept zich op een eerdere uitspraak 11 GCS BR7 001 van de Geschillencommissie. Daarin stelt de commissie vast dat een 'betrokkene' in de zin van artikel 2 van de Bedrijfsregeling pas betrokken is als uit een marginale beoordeling blijkt dat de mogelijke aansprakelijkheid van de verzekerde aan de basale eisen van een aansprakelijkstelling voldoet. Een partij kan niet als betrokkene worden aangemerkt indien in redelijkheid niet mag worden aangenomen dat zij geheel of ten dele voor de schade van de schuldloze derde aansprakelijk kan worden gehouden. Partij A meent dat de verzekerde van partij B geheel of in ieder geval gedeeltelijk aansprakelijk kan worden gehouden op grond van de getuigenverklaringen.

Partij B heeft het verzoek om participatie afgewezen en stelt dat haar verzekerde weliswaar getuige is geweest van het ongeval, maar daar niet bij betrokken is geweest. Zij stelt dat partij A de vordering voornamelijk baseert op de verklaring van één getuige en dat de overige getuigen elkaar tegen spreken. Zo spreken getuigen niet van busjes, maar van vrachtwagens, geeft een getuige aan dat het busje een andere kleur had dan de bestelbus van de verzekerde van partij B en wordt nog van een andere bestelbus gesproken. Hierdoor kan niet met zekerheid worden vastgesteld wat precies de oorzaak was van het ongeval.

Mocht uit de feiten toch naar voren komen dat het verzekerde van partij B was die van rijstrook wisselde, dan vormt dit onvoldoende basis voor enige aansprakelijkheid. De getuige geeft namelijk aan dat de bestuurder van de bestelbus zich tijdig corrigeerde. De verzekerde van partij A reed echter dusdanig hard dat hij niet meer kon anticiperen op onverwachte manoeuvres.

De verzekerde van partij B is daarom geen betrokkene, maar slechts getuige. Het kan niet de bedoeling van uitspraak 11 GCS BR7 001 zijn, dat een partij alleen aangesproken wordt omdat de verzekerde een motorrijtuig bestuurde dat zich in de buurt van een ongeval bevond. In het kader van een marginale beoordeling van de aansprakelijkheid kan niet gesteld worden dat de verzekerde van partij B in redelijkheid aansprakelijk kon worden gehouden.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft aan de hand van de aangeleverde stukken kennis genomen van het dossier. De commissie stelt vast dat partijen van inzicht verschillen over de feiten, waaronder of de bij partij B verzekerde bestelauto dezelfde is als de bestelauto die volgens een getuige, voorafgaand aan de noodlottige manoeuvre van de bij partij A verzekerde personenauto, een verandering van rijstrook zou hebben ingezet. Nu de getuigenverklaringen en de bevindingen in het proces verbaal niet zodanig op elkaar aansluiten dat daaruit onmiskenbaar duidelijk naar voren komt dat de bij partij B verzekerde bestelauto kort voor het ongeval de door partij A gestelde manoeuvre heeft uitgevoerd, zo wordt door slechts een van de getuigen verwezen naar een (ingezette) rijbaanwisseling van een bestelauto met aanhanger, terwijl de andere getuigen daarvan geen melding maken - alsmede dat in de ongevalsgevolganalyse staat dat sprake is van een eenzijdig ongeval - kan de Commissie zich onvoldoende een beeld vormen van de feiten rondom het ongeval om daarop een beslissing over betrokkenheid in de zin van de bedrijfsregeling van de verzekerde van partij B te kunnen nemen. De Commissie wijst er in dit verband op dat zelfs indien moet worden aangenomen dat de bij partij B verzekerde auto de door partij A gestelde manoeuvre zou hebben uitgevoerd, daaruit nog niet zonder meer volgt dat de bij partij B verzekerde auto als betrokkene in de zin van de bedrijfsregeling moet worden aangemerkt. Daarvoor is immers op zijn minst nodig dat er aanwijzingen zijn dat die gedraging uit oogpunt van een verantwoorde deelname aan het verkeer achterwege had moeten blijven. Zowel in de getuigenverklaringen als in het proces-verbaal ontbreken die aanwijzingen. Op geen enkele wijze kan daarin een aanmerking op het verkeersgedrag van de verzekerde van partij B worden gelezen. Dat geldt niet voor de verzekerde van partij A, waarvan zonder meer aannemelijk is dat deze ernstige verkeersovertredingen heeft begaan.

Enkel de aanwezigheid van de verzekerde van partij B bij het ongeval, is onvoldoende grond voor betrokkenheid in de zin van artikel 2 van de Bedrijfsregeling.

Bindend advies

De commissie geeft als bindend advies dat Bedrijfsregeling 7 niet van toepassing is.

Aldus beslist op 20 augustus 2012 mw. mr. P.A.J. van den Doel, mr. P.E.F.M. de Bont, mr. G. Pronk, mr. G.J. Zweers en mr. M.J. Tolman, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. P.E.F.M. de Bont
voorzitter

mw. mr. A.M.G. Keppel
secretaris